

17. - 19. 4.

2009

Po úspěchu loňské cyklovýpravy jsme usoudili, že by nebylo špatné znovu vyjet v dubnu na kola. Tentokrát jsme vyrazili na Příbramsko, neboť Zuzčín, Mírův a Matějův trenér Jirka nám půjčil chalupu v Tochovicích.

Vyrazili jsme v pátek po obědě z Dejvické. Předpověď počasí byla dost nepříznivá, ale v poledne svítilo nad Dědinou sluníčko, tak jsme usoudili, že tak hrozné to nebude, a vyjeli jsme směrem Hlavní nádraží. Vlak nám neujel a bez problémů jsme dojeli do Zadní Třebaně. Když jsme vystoupili z vlaku, začalo pršet. A pršelo a pršelo a pršelo. Bohužel nám nezbývalo nic jiného, než vyrazit směr Lochovice, neboť za dvě a půl hodiny tam jel náš vlak. Po cca 7 kilometrech jsme usoudili, že nemáme šanci. Zkroušeně jsme stáli na autobusové zastávce a přemýšleli, co dál. V jézédé nám sice nepůjčili traktor s valníkem, ale poslali nás do Vížiny na vlak. Zrovna jel! Sice opačným směrem, ale aspoň jsme se mohli s panem průvodčím domluvit, že nám vezme kola. Hodinu, která nám zbývala do odjezdu, jsme strávili nad čajem v hospodě. Vlakem jsme pak dojeli do Lochovic, kde jsme měli další hodinu než pojede další vlak do Tochovic. Na nádraží byli naštěstí hodní, takže jsme mohli počkat přímo ve vlaku. Když jsme konečně dorazili, byli jsme zmrzlí, zabahnění a promáčení. Naštěstí chalupa byla nádherně vytopená a čekal na nás čaj a špagety.

V sobotu jsme měli v plánu jet do hornického muzea. Když jsme ráno vstali, překvapilo nás relativně pěkné počasí. Nebylo sice nijak horko, ale ani nepršelo. Do Příbrami jsme dojeli asi za hodinu a půl a namířili jsme si to k Ševčinskému dolu, kde je spousta vyřazených strojů a vagonků, po kterých se může (tedy aspoň myslím, že může) lézt. Všechny nás to bavilo :-)

Pak jsme se odebrali k dolu Prokop, kde jsme se chtěli projet důlním vláčkem. Ten nás zavezl hluboko do štoly a po výkladu zase zpátky. Pak jsme šli ještě na prohlídku do dolu Vojtěch, kde je vodní štola Anna. Důvodem bylo hlavně to, že jsme se chtěli projít podzemím v hornických helmách. Nakonec jsme zašli na točenou Kofolu a rozjeli se zpátky do Tochovic. Cestou jsme se stavili v Tesku, páč někdo měl hlad. Z banálního nákupu se ale nakonec stal jeden z vrcholů dne, neboť děti nenapadlo nic lepšího než dojet s kolama přímo k pokladnám (tzn. do nejvyššího patra nákupního centra) a pak po eskalátorech dolů.

Cyklovýprava do Tochovic 2009

Napsal uživatel Administrator

Pondělí, 17 Srpen 2009 12:20 - Aktualizováno Úterý, 18 Srpen 2009 19:21

Pak Šárka vyjádřila přání nejít zpátky do Tochovic po silnici, takže jsme skončili na hnusné bahnitě a kamenité cestě v lese. Naštěstí to trvalo jen pár set metrů, pak už se jet dalo a byla to hezká cesta.

Večer jsme pekli buřty a hady. Florbaloví nadšenci sledovali ze záznamu finále extraligy, ale mám pocit, že nakonec všichni odpadli a nechali si říct výsledek od Kuby. Večer jsme ještě chvíli běhali pod cedulemi, které měří rychlost aut. nejrychlejší byli Míra a Kuba, kteří vyvinuli rychlost 24 km/h.

V neděli jsme si zabalili a rozjeli se směr Dobříš, odkud nám jel cyklovlak. Cesta byla skvělá a rychle ubíhala, takže jsme si na Dobříši ještě stihli koupit zmrzlinu. I když snědli jsme ji až ve vlaku :-)

Nejhorší úsek cesty nás čekal až v Praze, museli jsme se totiž dostat z Bráníka na Staroměstskou. Ale nakonec to bylo v klidu. Z Dejvické jsme jeli tramvají.

Poslední vtipná věc se přihodila až na Dědině, kdy se expertům podařilo zabouchnout klíče v klubovně. Naštěstí pro nás bylo pootevřené okno, takže Šárka prolezla a otevřela nám. Pak už se naštěstí nic nestalo a výprava mohla být rozpuštěna. Byla opět velmi povedená a vypadá to, že dubnová cyklovýprava se stává tradicí.